

عروج پیشوای رستگاران

بیست و یکم ماه رمضان علی ابن ابیطالب (ع) پیشوای رستگاران عالم به شهادت رسید. نخستین امام شیعیان که حماسه های بزرگی را در تاریخ اسلام خلق کرد و آموزگار درس عدالت، رشادت، شجاعت و ایثار برای تمامی نسل ها شد.

بیست و یکم ماه رمضان علی ابن ابیطالب (ع) پیشوای رستگاران عالم به شهادت رسید. نخستین امام شیعیان که حماسه های رنگ، ادا، تاریخ اسلام، خلقة، کده آمهنگار، درس، عدالت، رشادت، شجاعت و ایثار، تمام، نسا، ها شد.

امروز جهان غرق در غمی بی پایان و ملکوت میزبان سرچشمه ی زلال معرفت و صداقت است. بزرگمردی از تبار نور و حق که پدری مهربان برای تمامی یتیمان عالم بود، هدف نقشه ی شوم دشمنان اسلام قرار گرفت و در محراب نماز به شهادت رسید.

حضرت علی (ع) یار باوفای پیامبر اسلام (ص) و همسر مهربان فاطمه (س) بود که سراسر عمر پربرت خویش را در راه اعتلای اسلام و ترویج عدالت در جامعه ی اسلامی گذراند. والامقامی از نسل پاکان و آینه ی تمام نمای سخاوت، ایثار، رشادت و شجاعت که جهان هستی در برابر بزرگی اش سر تعظیم فرود آورد.

فضیلت ها و صفت های نیک علی (ع) آن چنان بالاست که تنها پروردگار، رسول خدا و بندگان خاص درگاه الهی آن را درک می کنند.

خاتم پیامبران درباره امام نخست شیعیان فرمودند: «آسایش و راحتی، کامیابی و رستگاری و پیروزی، برکت و گذشت و تندرستی و عافیت، بشارت و خرمی و رضایت مندی، قرب و خویشاوندی، یاری و پیروزی و توانمندی، شادی و محبت، از سوی خدای متعال، بر کسی باد که علی بن ابی طالب را دوست بدارد...»

پیشوای بزرگ عالم تشیع، پس از انتخاب حضرت محمد (ص) به پیامبری، نخستین فردی بود که به اسلام ایمان آورد و بعد از آن یار همیشگی پیامبر (ص) در راه دعوت مردم به این دین یگانه شد.

پیش آهنگ مبارزه در راه حق و حقیقت، هنگامه ی توطئه مشرکان مبنی بر قتل حضرت محمد (ص) با شجاعت و ایثار خویش نقشه ی آنان را پوچ ساخت و زمینه ی هجرت پیامبر (ص) از مکه به مدینه را فراهم کرد.

امام بی همتایی که با رشادت فراوان توانست در جنگ های گوناگون با کافران از دین مبین اسلام پاسداری کند و رهبری سپاهیان اسلام را در هنگامه ی غیاب حضرت محمد مصطفی (ص) برعهده گیرد.

او مولای متقیان و جانشین حضرت محمد (ص) به فرموده ی آخرین فرستاده ی حق در هنگامه ی بازگشت از حج الوداع است.

پس از رحلت پیامبر اسلام (ص)، حضرت علی ابن ابیطالب (ع) به دلیل شرایط خاص آن روزگار سکوت اختیار کرد و تنها به وظایف فردی و سازندگی خود در راه گسترش آداب دینی پرداخت تا آن که مردم آن عصر با ایشان بیعت کردند و خلافت امیرمومنان آغاز و اسلام واقعی و عدالت اسلامی در جامعه گسترده و نابرابری ها و نامرادی ها کنار گذاشته شد.

جنگ های صفین، جمل و نهروان در هنگامه ی امامت حضرت علی (ع) رخ داد. مسلمانان در این دوره با سختی های فراوانی از طرف کافران روبرو بودند اما علی ابن ابیطالب (ع) در مدت پنج سال حکومت خویش، تکیه گاهی محکم و مامنی امن برای شیعیان محسوب می شد.

حضرت علی (ع) در نوزدهم رمضان سال 40 هجری قمری، هنگامه ی انجام فریضه الهی با تیغ کین ابن ملجم از گروه خوارج مجروح شد و نوای «فُزْتُ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ» را در محراب عبادت طنین انداز کرد.

سرانجام مولود کعبه پس از تحمل 2 روز درد و رنج در 21 رمضان به شهادت رسید و جهان اسلام را با غمی جانکاه تنها گذاشت و با شوقی شگرف به دیدار حق شتافت.

به بهانه ی سالروز شهادت امیرمومنان گزیده ای از سخنان پرگوهر ایشان را باهم مرور می کنیم:

**** نابود شد، کسی که ارزش خود را ندانست.**

**** کار اندکی که ادامه یابد، از کار بسیاری که از آن به ستوه آیی امیدوار کننده تر است.**

**** هیچ لباسی زیباتر از سلامتی نیست.**

**** ای فرزند آدم! خودت وصی مال خویش باش، امروز به گونه ای عمل کن که دوست داری پس از مرگت عمل کنند.**

**** هر روزی که در آن خداوند نافرمانی نشود، عید است.**

**** ایمان چهار پایه دارد: توکل بر خدا، واگذارن کار به پروردگار، تسلیم به امر خداوند و رضا به قضای الهی.**

**** وفاداری با خیانت کاران نزد خدا نوعی خیانت و خیانت به خیانت کاران نزد خدا وفاداری است.**

**** زاهد در دنیا کسی است که حرام بر صبرش غلبه نکند و حلال از شکرش باز ندارد.**

**** شخص ستم کار و کمک کننده بر ظلم و آن که راضی به ظلم است، هر سه با هم شریک هستند.**

**** علم گنج بزرگی است که با خرج کردن تمام نمی شود.**

گزارش از: فاطمه قناد